

Kedves Barátok,

1969. május 4-én tartottuk meg első nyilvános eseményünket, mely szellemi áramlatunk alapító rendezvényévé vált. Ez az alapító esemény 37 évvel ezelőtt nem az alapelveink kihirdetéséből indult ki, nem is egy többé-kevésbé ideológiai dokumentumból, nem is egy intézményből, hanem sokkal inkább egy kinyilatkoztató hozzáállásból –, mely ellenszegülve a katonai diktatúrának – az erőszak minden formájával szemben nyilvánult meg.

1999-ben ezen első esemény 30 éves évfordulóját ünnepeltük; a Mozgalom ekkorra megsokszorozódott és változatos formát öltött. Azalatt a 30 év alatt a közvélemény változott annyit, hogy már el tudta fogadni, hogy semmi ok nincs arra, hogy egy Mozgalom kizárólag egy politikai párt, vagy egy társadalmi szervezet vagy egy kulturális csoport legyen. A kifejezésmódok és gondolatok sokszínűsége már ezen idők ideológiai légkörében is kezdett fontossá válni, absztrakt módon legalábbis, még akkor is, ha a vélemények azon sokszínűsége, amit mi képviselünk nem volt elfogadott, mint ahogy érdeklődési területeink továbbá a módszereink sem.

Az idő múlt, és a 2004-es ünnepet – mely ekkorra kezdett felvenni egy éves rendszerességet – egyetlen földrajzi ponton rendeztük meg; 2005-ben jónéhány helyszínen és 2006-ban már több kontinensen, országban és helységben.

Így foglaljuk hát össze a nyilvános eseményeink történetét. Természetesen ez nem tartalmazza számottevő és sokszínű tevékenységeink történelmét, melyek ma szerte a világon megsokszorozódnak.

Ma itt ezt a chilei „Los Manantiales” Parkot is felavatjuk, és ezúton ragadjuk meg az alkalmat, hogy elküldjük a legmelegebb üdvözlőnként nagyon kedves barátainknak, akik ismét különböző helyszíneken, csarnokokban, szomszédsági helyiségekben és találkozó helyeken annak az évfordulóját ünneplik, ami 1969. május 4-én történt. Ezen a csodálatos helyen meg kell szenteljük ezt a megindító napot, hogy a jövőben „A kinyilatkoztatás napjaként” emlékezzünk meg róla. Egy kinyilatkoztatás, mely elsődlegesnek tekinti ezt az emberi viselkedést, s mely azt önmagában igazolja és minden ideológia, elmélet és gyakorlati számítás fölé helyezi. Ezen nézőpont, mely szerint a legfontosabb az emberi élet kifejeződése annak bizonyosságaival, kétségeivel, próbálkozásaival, lázadásaival, felemeli mindazokat, akik lábukkal a földet tapossák és fejüket az egekig emelik.

A Los Manantiales Park felavatása egyben arra invitál bennünket, hogy az alexandriai és bombayi parkok felépítését is ösztönözzük, egyben láthatjuk, hogy a csarnokok Umbriában (Olaszország), Red Bluffon (Kalifornia) és Toledoban (Spanyolország) kezdenek valósággá válni.

A chacoi és La Reja-i parkok kiegészülnek ezzel a Los Manantiales parkkal. Mindezek készek és működnek. És jelenleg adottak a feltételek, hogy újrakezdjük a történelmi jelentőségű Punta de Vacas-i Park felépítését.

Mint tudjuk, a Parkok olyan nyitott terek, melyek alkalmasak a sétára, melyekben különböző helyszínek találkozókra és véleménycserékre, meditációra adnak lehetőséget, és néhány esetben olyan helyiségeknek is otthont adnak, melyek alkalmasak elvonulások tartására, illetve tanulmányok végzésére.

Miután felvázoltuk a jelenlegi helyzetet már csak az maradt hátra, hogy kifejezzük azon reményünket, hogy ösztönözzük azokat a tevékenységeket, melyeket elterveztünk és így az összes Park elkészülhet 2007-ben.

Ezen a szívélyes és nagyszerű ünnepen a 37. évfordulónk alkalmából mi más történhetne, mint egy kinyilatkoztatás, melyet most egy csoportos ceremóniával szentelünk meg.

(Elismerés ceremónia)